

[Statsministeren.]

for den politiske Kamp i Rusland; det er Socialdemokratiet i Danmark, som gik i Spidsen for at skaffe Ly og Hjemsted her for mange, mange Russere, som i svundne Tider trængte til Beskyttelse; det er maaske nogle saadanne Folk, som nu kalder os Forrædere — Gud bevares, vi bliver ikke mindre deraf! Det ærede Medlem kan jo ved Lejlighed — hvis han overhovedet kan faa Lov til at tale med den russiske Gesandt — søge en fortrolig Samtale med ham, saa vil han sikkert kunne faa et og andet at vide om det, som nu er Historie baade for Rusland og Danmark. Efter Systemskiftet i Rusland, da Landets Regering, altsaa det nuværende Styre, var særdeles ivrig efter at faa andre Landes, andre Staters Anerkendelse, var det hverken Retsstatspartiet eller andre mærkelige Fremtoninger, men det danske Socialdemokrati, som rejste Kampen for at faa anerkendt Rusland. Vi rejste Kravet derom i Aarene mellem 1920 og 1924, jeg tror specielt i 1923, og da jeg havde dannet den første socialdemokratiske Regering i 1924, saa gennemførte vi Anerkendelsen af den russiske Stat, gennemførte Samarbejdet med den nuværende Regering i Rusland. Og siden har Rusland taget de Fordele, som kunde opnaas; danske Landmænd har været særdeles ivrige efter at købe russiske Produkter, danske industri-drivende har været særdeles villige Kreditgivere, den danske Stat har stillet sin Eksportkredit til Raadighed, og den er blevet anvendt i vid Udstrækning og er blevet modtaget med, som man siger, Kys-haand af den russiske Regering.

Se, alt det tyder ikke paa nogen egentlig bitter Krigsførelse mellem Socialdemokratiet i Danmark og Rusland. Vi har bestandig indtaget det Standpunkt, som jeg ogsaa haaber fremdeles maa være vort Standpunkt, at vi ikke blander os i et andet Lands indre Anliggender. Vi, det vil sige Socialdemokratiet og Landets Regering, har anerkendt den Regering, der findes i Rusland, og har ikke nogen Sinde rettet Angreb paa den eller paa den Politik, den fører hjemme hos sig selv, men vi har protesteret, og vi vil fremdeles protestere, hvis Agenter for et fremmed Land vil søge at paatvinge os politiske Midler og Metoder, som vi kun kan anse for skadelige i vort Land, skadelige først og fremmest for Arbejderklassen.

Men Rusland har nu sine Agenter, de rette Agenter; for nogle Aar siden var der andre, der ledede den kommunistiske Bevægelse. Og de faar jo i dette Parti deres

Direktiver direkte fra Moskva; det er ikke et nationalt Parti, saadan som andre kender det, nej, de faar Direktiverne fra Rusland med Hensyn til, hvordan de har at opføre sig. Og da nu de, der i nogle Aar havde været Ledere for Agenturet her, ikke var tilfredsstillende, saa forlangte man Forandringer. Der foreligger et Brev fra Moskva af 17. December 1929 til det danske kommunistiske Parti, et langt Brev, hvori man fra Moskva søger at forklare de danske Ledere af det kommunistiske Agentur, hvorledes det forholder sig med det danske Socialdemokrati og med de danske Fagforeninger. Det er et langt Aktstykke, som det vil være Spild af Tid at oplæse, men nogle faa Linier tør jeg nok med den højtærede Formands Tilladelse citere. I disse staar der:

„Imidlertid har Danmarks kommunistiske Parti endnu ikke forstaaet at overvinde sin opportunistiske Passivitet. Det er klart, at i Danmark med dets Industris smaaborgerlige Karakter, med dets gamle og dybt indgroede reformistiske Traditioner, maa den opportunistiske Højresygdом i Partiet være dybere og alvorligere end i Partier, som har gennemgaaet en anden Skole“ o. s. v. . . .

„Den reformistiske Højreafvigelse i Danmarks kommunistiske Parti viser sig navnlig i dets Passivitet i Kampen mod den socialdemokratiske Regering og det reformistiske Fagforeningsbureaukrati, i at Partiet ikke forstaaer Socialdemokratiets og Fagforeningsbureaukratiets socialfascistiske Udvikling, i dets Passivitet med Hensyn til Erobringen af Industriproletariatets Masser og Partiets Indtrængen paa Bedrifterne, saavel som i national Begrænsning og i Undervurdering af Krigsfaren.“

Se, alt det faar Danmarks kommunistiske Parti at vide: de har værs'god at tage Skeen i en anden Haand, de skal udvise mere Aktivitet, de skal lave Gadespektakler, de skal optræde aktivt overfor det socialdemokratiske Parti og overfor Regeringen. Det er efter Ordre fra Moskva, det er ikke noget, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen finder paa, og endnu mindre det andet ærede Medlem, der sidder her i Salen, nej, det er alt sammen en Parole, som udgaar ovre fra Moskva, og efter hvilken der nu handles. Der er mange interessante Aktstykker af den Art, som man efterhaanden kan faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med. Disse Ledere, som altsaa fandtes her i Tiden, inden denne Bandbulle blev sendt herover, maatte jo fortrække,